अन्धितम् - तः - तवान्,	अन्दिधयिषितम् - तः - तवान्;
अन्धः, [1]जनुषाऽन्धः,	अन्दिधयिषुः;
अन्धयितव्यम्,	अन्दिधयिषितव्यम्;
अन्धनीयम्,	अन्दिधयिषणीयम्;
अन्ध्यम्,	अन्दिधयिष्यम्;
ईषदन्धः - दुरन्धः - स्वन्धः;	
अन्ध्यमानः,	अन्दिधयिष्यमाणः;
अन्धः,	अन्दिधयिषः;
अन्धयितुम्,	अन्दिधयिषितुम्;
अन्धना,	अन्दिधयिषा;
अन्धनम्,	अन्दिधयिषणम्;
अन्धयित्वा,	अन्दिधयिषित्वा;
समन्ध्य,	समन्दिधयिष्य;
अन्धम् २, }	अन्दिधयिषम् २; }
अन्धयित्वा २, }	अन्दिधयिषित्वा २; }

(29) "अबि शब्दे" (I-भ्वादि :- 378. अक-से-आ–)

अम्बक :-म्बिका,	अम्बकः-म्बिका,	अम्बिबिषक :-षिका;
अम्बिता-त्री,	अम्बयिता-त्री,	अम्बिबिषिता-त्री;
अम्बयन्-न्ती,	अम्बयिष्यन्-न्ती-ती,	——
अम्बमानः,	अम्बयमानः,	अम्बिबिषमाणः;
अम्बिष्यमाणः,	अम्बयिष्यमाणः,	अम्बिबिषिष्यमाणः;
अन् - अम्बौ - अम्बः;		
अम्बि[A]तम्-तः-तवान्,	अम्बितः,	अम्बिबिषितम्-तः तवान्;
अम्बः,	अम्बः,	अम्बिबिषुः, अम्बयिषुः;
अम्बितव्यम्,	अम्बयितव्यम्,	अम्बिबिषितव्यम्;

1. 'पुंसाऽनुजो जनुषान्ध इति वक्तव्यम्' (6-3-3-वा.) इति तृतीयायाः अलुक्।

A 'सकम्पहेरम्बसमानलम्बनाः समाव्रजन् अम्बितघण्डिकास्तदा। प्रलम्बसास्नाः कबरत्विषो वृषाः अक्लीबिताः क्षीवतयाऽतिशीभराः॥' धा. का. 1-49.